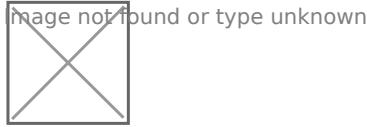

Κυκλοφόρησε ο βίος του Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου από τη Μονή της Σουρωτής

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες /](#)
[Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙ-ΣΟΥΡΩΤΗ

Πρόλογος

Καθηγουμένης Φιλοθέης Μοναχής, Ίεροῦ Ἡσυχαστηρίου

«Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου»

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐργασία πολλῶν χρόνων, ἡ Ἀδελφότητά μας, προβαίνει στὴν ἔκδοση τοῦ Βίου τοῦ Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου ἀπὸ ἱερὴ ὑποχρέωση πρὸς τὸν Ἅγιο, ὁ ὁποῖος ἐπὶ εἴκοσι ὀκτῶ ἔτη τὴν καθοδηγοῦσε καὶ ποικιλοτρόπως τὴν εὐεργέτησε.

Εἶχαμε τὴν μεγάλη εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε καὶ ἐμεῖς «ἐν τινι μέτρῳ» τὴν ὑπέρμετρη ἀγάπη τοῦ Ὁσίου γιὰ τὸν Θεό, τὴν μοναχικὴ του ἀκρίβεια, τὴν τέλεια αὐταπάρνησή του, τὴν δύναμη τῆς φλογερῆς προσευχῆς του. Ζήσαμε ἀπὸ κοντὰ τὴν ἀγία του ἀπλότητα καὶ τὴν βαθειὰ ταπείνωσή του, τὴν θεοφώτιστη διάκρισή του, τὴν ἀρχοντικὴ του ἀγάπη γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ τὴν μετὰ σπουδῆς ἀπόκρυψη τῆς ἀρετῆς του.

Θεωρήσαμε λοιπὸν χρέος μας νὰ ἀξιοποιήσουμε ὅσα στοιχεῖα διαθέταμε καὶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ συνθέσουμε - τὸ κατὰ δύναμιν - τὴν βιογραφία τοῦ Ὁσίου Γέροντα.

Τὰ στοιχεῖα ποὺ συγκροτοῦν αὐτὸ τὸ συναξάρι προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν ἀναστροφή μας μὲ τὸν Ὁσιο, ἀπὸ τὶς σημειώσεις ποὺ κρατούσαμε κατὰ τὶς συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὶς κατ' ἴδιαν συζητήσεις μαζί του, ἀπὸ τὶς ἐπιστολές του πρὸς ὅλη τὴν Ἀδελφότητα ἀλλὰ καὶ πρὸς κάθε Ἀδελφή, ἀπὸ τὶς πολυάριθμες μαρτυρίες - γραπτές καὶ προφορικές - τὶς ὁποῖες μᾶς ἐμπιστεύθηκαν κληρικοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ποὺ εἶχαν γνωρίσει τὸν Γέροντα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν ἐπιτόπια ἔρευνα ποὺ κάναμε σὲ κάποια ἀπὸ τὰ μέρη, ὅπου ἔζησε καὶ ἀγωνίσθηκε ὁ Ὁσιος. Ὅλο αὐτὸ τὸ ὕλικὸ - ποὺ ἔφθασε σὲ χιλιάδες σελίδες - ἦταν ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ αὐτούσιον στὴν βιογραφία τοῦ

Ἁγίου, ἡ ὁποία δὲν θὰ θέλαμε νὰ ἔχη καὶ μεγάλη ἔκταση. Γι' αὐτὸ χρειάστηκε νὰ γίνη αὐστηρὴ ἐπιλογὴ καὶ ταξινομήση τοῦ ὕλικου, μὲ βάση τὶς χρονικὲς περιόδους τῆς ζωῆς τοῦ Ὁσίου καὶ τοὺς τόπους ὅπου κάθε φορὰ ὁδηγοῦσε ὁ Θεὸς τὰ βήματά του. Ἔτσι, ὅσον ἀφορᾷ τὶς μαρτυρίες τῶν ἀνθρώπων ποὺ γνώρισαν τὸν Γέροντα καὶ εὐεργετήθηκαν ἀπὸ αὐτόν, ἐπόμενο ἦταν ἐκεῖνες ποὺ τελικὰ δὲν συμπεριλήφθηκαν στὸ συναξάρι νὰ εἶναι πολὺ περισσότερες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιήθηκαν. Αὐτό, φυσικά, δὲν ἔγινε, ἐπειδὴ κάποιες δὲν θεωρήθηκαν σημαντικὲς - ἀφοῦ κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἅγιο ἦταν σημαντικὴ -, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὑπῆρχαν πολλὲς παραπλήσιες.

Φυσικά, ὅσα στοιχεῖα καὶ ἂν συγκεντρῶναμε γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου, θὰ ἦταν στὴν πραγματικότητα ἐλάχιστα, διότι τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τοῦ τὸν εἶχε καλὰ ἀσφαλισμένο στὸ θησαυροφυλάκιο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων «κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (Κολ. 3, 3). Ἔτσι καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ ἐργασία τοῦ ὄντως χριστοφόρου Ὁσίου Παΐσιου παρέμεινε μυστικὴ, γνωστὴ μόνο στὸν Θεό. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀγνοοῦμε τὴν λεπτὴ καὶ βαθειὰ ἐσωτερικὴ του ἐργασία, χρειάζεται νὰ προσέξουμε μὴ τυχὸν παρερμηνεύσουμε κάποια ἐξωτερικὴ ἐκδήλωση καὶ συμπεριφορὰ του ἢ προσπαθήσουμε νὰ τὴν μιμηθοῦμε ἀδιάκριτα, διότι ἔτσι καὶ τὸν Ὁσιο μπορεῖ νὰ ἀδικήσουμε καὶ τὸν ἑαυτὸ μας διπλὰ νὰ βλάψουμε.

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶχε στόχο τὸν Οὐρανό· σ' αὐτόν τὸν στόχο ἦταν στραμμένος μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ του. ἔχοντας μοναδικό του μέλημα τὴν ὑπακοὴν σὲ τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ ἅγιο θέλημά Του, ἔγινε «ὄργανον θεῖον, ὄργανον λογικόν, ὄργανον καλῶ τεχνίτη τῷ Πνεύματι ἀρμοζόμενον καὶ κρουόμενον» (Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος 12, 1). Ἀνέλαβε ἀγῶνες ποὺ ξεπερνοῦν τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, ἔχυσε ἰδρῶτες καὶ δάκρυα, ἔκανε «πνευματικὰ πειράματα στὸν ἑαυτὸ του, σὰν καλὸς βοτανολόγος», «πικράθηκε ὁ ἴδιος μὲ τὶς δοκιμὲς ποὺ ἔκανε», καὶ ἄφησε τὶς «πνευματικὲς του συνταγές», μὲ τὶς ὁποῖες μπορεῖ κάποιος νὰ βρῆ τὴν πνευματικὴ του ὑγεία. Οἱ πνευματικὲς ὑποθήκες ποὺ μᾶς ἄφησε εἶναι: μετάνοια καὶ ἐξομολόγησις, ἀγάπη καὶ ταπείνωση, προσευχὴ καὶ ὑπομονή, καλοὶ λογισμοὶ καὶ πνεῦμα θυσίας.

Στὸν βίο του δὲν συμπεριλάβαμε θαύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολλὰ ποὺ συνεχίζει νὰ κἀνη καὶ μετὰ τὴν κοίμησή του, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μας καὶ αὐτὸ ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε γράψει στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου: «Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι στέρνα ποὺ τελειώνει τὸ νερό της καὶ μετὰ στερεύει, ἀλλὰ ἀνεξάντλητη πηγὴ. Εἶναι φυσικὸ νὰ βοηθᾷ περισσότερο τώρα, ἀπ' ὅτι βοηθοῦσε, ὅταν ζοῦσε στὴν γῆ, διότι τώρα πιά βρίσκεται κοντὰ στὸν Οὐράνιο Πατέρα καὶ σὰν παιδί Του, μὲ παρρησία ποὺ εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ πρὶν, μπορεῖ νὰ παίρνη ἄφθονη χάρη καὶ νὰ καταφθάνη ἀμέσως στοὺς πονεμένους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ τοὺς βοηθᾷ δίνοντας τὴν ἀνάλογη

θεραπεία» (σελ. 116-117). Ἀλλὰ καὶ ὅταν κάποιες φορές μᾶς εἶχε ζητηθῆ νὰ δημοσιεύσουμε θαύματα ποὺ ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ἔκανε μετὰ τὴν κοίμησή του, ὁ Ὅσιος Γέροντας μᾶς εἶχε πεῖ ὅτι τὰ θαύματα αὐτὰ καλύτερα εἶναι νὰ τὰ διηγοῦνται οἱ ἴδιοι οἱ εὐεργετημένοι πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ὅσιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης, καὶ συμπολίτης πλέον τῶν Ἀγγέλων, εἶναι κοινὸς εὐεργέτης ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρακινουμένη κυρίως ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ», τὸν συγκαταρίθμησε στὶς 13 Ἰανουαρίου 2015 – εἴκοσι χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἱερὴ κοίμησή του – στοὺς τιμωμένους Ἁγίους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἅς δώσῃ τὴν εὐλογία του ἄφθονη καὶ σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ μᾶς βοήθησαν μὲ διάφορους τρόπους στὸ δύσκολο ἔργο τῆς σύνθεσης τοῦ Βίου του καὶ τοὺς ὁποίους θερμὰ εὐχαριστοῦμε. Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ὀφείλουμε σὲ ὅσους μᾶς βοήθησαν στὴν συλλογὴ καὶ τὴν διασταύρωση τῶν στοιχείων, κάνοντας ὑπομονὴ στὴν ὑπερβάλλουσα πολλὰς φορές ἐπιμονή μας, καθὼς καὶ σὲ ἐκείνους ποὺ κοπίασαν μαζί μας σὲ κάποιες ἐπιτόπιες ἔρευνες. Εὐχαριστοῦμε ἐπίσης καὶ ὅσους διάβασαν τὸ κείμενο καὶ βοήθησαν μὲ τὶς παρατηρήσεις καὶ τὶς προτάσεις τους στὴν βελτίωσή του. Ἡ συνεισφορὰ ὅλων ἦταν ὄντως πολύτιμη.

Ἄς εὐχηθοῦμε ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Βίου τοῦ Ἁγίου Παΐσιου νὰ ἀνάψῃ σὲ ὅλους μας τὸν ζῆλο γιὰ φιλότιμους πνευματικοὺς ἀγῶνες, ὥστε νὰ μὴ μοιάζουμε, ὅπως ἔλεγε ὁ Ὅσιος, μὲ ἐκείνους ποὺ ἀπλῶς παρακολουθοῦν τοὺς ἀγωνιζόμενους ἀθλητές, ἀλλὰ νὰ βάλουμε ἀρχὴ μετανοίας καὶ «καλοῦ ἀγῶνος» ἔχοντας μπροστά μας καὶ τὸ παράδειγμα ἐνὸς Ἁγίου, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἀπὸ λίγα μόλις χρόνια, ἀγωνιζόταν δίπλα μας – πολὺ κοντά μας -, καὶ τώρα εἶναι πάλι μαζί μας καὶ μᾶς βοηθαίει μεσιτεύοντας στὸν ἀγωνοθέτη Θεό, στὸν Ὅποιο πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνῃσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Καθηγουμένη τοῦ Ἱεροῦ Ἱσυχαστηρίου

Φιλοθέη Μοναχὴ

Καὶ αἰ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφαὶ

Copyright καὶ κεντρικὴ διάθεση: Ἱερὸν Ἱσυχαστήριον, «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», 570 06 Βασιλικὰ Θεσσαλονίκης

Τηλ. 23960 41320, fax 23960 41594

DSC_0650

Image not found or type unknown

Πηγή: orthodoxia-ellhnismos.gr